

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conversio Peccatoris, Seu Modus quo Peccator communiter resurgit ad justitiam.

Lefelon, Antoine

Bruxellis, 1675

§. 5. Etsi juxta Authorem Appendicis, gratia ab ipso asserta multis sub finem vitae denegetur, non ideo Deus illos hortatur ad impossibile: cur non eodem modo ipse loquitur de sanis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-9433

præstant auxilio suo prævenit avertens eos à malo & convertens ad bonum; & sicut non omnes cæcos illuminat, nec omnes languidos sanat, ut & in illis, quos curat opus virtutis ejus appareat, & in aliis ordo naturæ servetur, ita non omnes qui gratiam impediunt auxilio suo prævenit, ut avertantur à malo & convertantur ad bonum: sed aliquos, in quibus vult suam misericordiam apparere, ita quod in aliis justitiæ ordo manifestetur. Hinc est quod Apostolus dicit Rom. 9. Volens Deus ostendere iram & notam facere potentiam suam sustinuit in multa patientia vasa ira apta in interitum, ut ostenderet divitias gloriæ suæ in vasa misericordiæ quæ preparavit in gloriam.

§. V.

Etsi juxta Authorem Appendicis, gratia ab ipso afferta multis sub finem vitæ denegetur, non ideo Deus illos hortatur ad impossibile: cur non eodem modo ipse loquitur de sanis?

Sed instat contra hæc Appendix, quia omnes Christus ad se vocat & ad pœnitentiam hortatur. Si Christus, inquit, hortatur omnes ad agendam pœnitentiam, indubiè omnibus gratiam offert, alias hortatur ad impossibile. Verum huic objectioni ex verbis Christi desumptæ superiori capite jam est responsum; quod autem addit:
alias

PECCATORIS. 31

aliàs hortatur ad impossibile, & ipsi sol-
 vendum est. Si enim ad omnes Christi
 vocatio & exhortatio spectet, nec mo-
 rientes, quamdiu vita superest, veniunt
 excipiendi. His tamen haud rarò conce-
 dit veræ pœnitentiæ gratiam denegari.
 Illos-ne ergo putat à Christo posse ad
 impossibile vocari? quicquid hîc dixe-
 rit, responso suo constringitur. Aut
 enim & eis volet veræ pœnitentiæ gra-
 tiam offerri, ac per hoc falsum erit quod
 suprâ ex Scripturis & P.P. constare dixe-
 rat, illam sæpenumerò vel in extremis
 negari. Vel ipsos dicet isto omnium nu-
 mero à Christo ad pœnitentiam vocato-
 rum, non comprehendi. Hoc imprimis
 haud rectè asserit, cum nec ipsis, si pœ-
 nitere velint, clausus sit veniæ locus, &
 juxta communem Theologorum do-
 ctrinam, longè arctius præ sanis ad pœ-
 nitentiam obligentur. Ut tamen verum
 foret, fateatur ergo oportet, non obsta-
 te hac Christi vocatione & monitione
 saltem quibusdam pœnitentiæ gratiam
 posse non concedi. Jam ipsi probandum
 est, nemini sano id posse accidere: id
 autem ex solis his Christi verbis, efficere
 nequit, quæ inter morientem & sanum
 nullum insinuant discrimen, ac per hoc ex
 ipsis

ipsis solis indebitè concludit, sensu à se intento omnibus sanis peccatoribus veræ pœnitentiæ gratiam offerri.

§. VI.

Quomodo Deus eis quibus deest auxilium completè sufficiens, non præcipiat impossibilia?

HÆc, ut aiunt, argumentando ad hominem adversus Appendicem dixerim: cœterùm ut proposito argumento directè satisfaciam, dico ejusmodi Christi adhortationem (idem cense & de aliis Scripturæ monitionibus aut præceptionibus) nequaquam evincere jam adesse omnibus auxilium, quo proximè & completè sufficiant, quod eis jubetur adimplere. Nam de justificatis ait Tridentina Synodus: *Deus impossibilia non jubet, sed jubendo monet & facere quod possis, & petere quod non possis, & adjuvat ut possis.*

Sunt ergò quædam jussa, quæ subinde & justî nondum possunt: ad quæ adimplenda nondum proximè & completè sufficiens auxilium acceperunt, propter quod ire jubentur ad Deum, & ab ipso quod adhuc sibi deest, piè supplicando implorare. Hoc si de justificatis rectè dici potuit, quantò magis id de peccatoribus

bus